

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: L. V., zastoupen Mgr. Ing. Michalem Burešem, advokátem se sídlem Sokolovská 49, Praha 8, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, se sídlem Pod Sídlištěm 9, Praha 8, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 8. 2004, č. j. O-56/461/2004/Pav, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 1. 2008, č. j. 10 Ca 178/2007 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ing. Michalu Burešovi **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 5712 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále také „stěžovatel“) domáhal zrušení shora uvedeného usnesení městského soudu, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Posléze uvedeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrálního pracoviště Mělník, ze dne 15. 4. 2004, č. j. OR-273/2003-206, ve věci opravy chyby v katastrálním operátu katastrálního území Mělnická Vrutice.

[2] Městský soud v odůvodnění napadeného usnesení zejména konstatoval, že stěžovateli bylo rozhodnutí žalovaného doručeno 26. 8. 2004, žalobu proti tomuto rozhodnutí bylo proto možno podat do 26. 10. 2004. Žaloba byla u Okresního soudu v Mělníku podána 7. 6. 2005 a tento den je nutno považovat za rozhodný, neboť stěžovatel dodržel jednoměsíční lhůtu, která mu byla stanovena k podání správní žaloby poté, co bylo řízení před soudy v občanském soudním řízení zastaveno. Žaloba byla z uvedených důvodů podána opožděně, a proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděnou. Městský soud zároveň konstatoval, že sdělení Českého úřadu zeměměřického a katastrálního o tom, že odkládá stěžovatelův podnět k zahájení mimoodvolacího řízení, nemá na běh lhůty dané § 72 odst. 1 s. ř. s. žádný vliv, neboť není rozhodnutím a nelze jej samostatně napadat správní žalobou.

II.

[3] Stěžovatel v kasační stížnosti doplněné prostřednictvím ustanoveného zástupce výslovně uplatnil kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., přičemž konkrétně uvedl, že v rozhodnutí žalovaného nebyl poučen o možnosti podat žalobu podle soudního řádu správního. Naopak byl nesprávně ústně poučen úředníkem, aby se obrátil na Český úřad zeměměřický a katastrální, což také 19. 9. 2004 učinil. Stěžovatel byl v dobré víře, že se jedná o jediný možný právní krok. Dne 27. 4. 2005 obdržel dopis od uvedeného úřadu, že přezkumné řízení zahájeno nebude, ale až poté se dozvěděl, že je možné rozhodnutí žalovaného napadnout žalobou. To učinil 7. 6. 2005. Stěžovatel je přesvědčen, že k opožděnému podání žaloby došlo z omluvitelných důvodů, protože vycházel z nesprávných informací správního orgánu ve vztahu k možnosti přezkumu napadeného rozhodnutí. Ve lhůtě 2 měsíců od doručení rozhodnutí žalovaného stěžovatel o možnosti podat proti němu žalobu nevěděl a tento svůj omyl se pokusil napravit ihned poté, co se o něm dozvěděl. Podle stěžovatelova názoru jej k opožděnému podání žaloby vedly důvody zvláštního zřetele hodné, které je třeba považovat za důvody omlouvající opožděné podání žaloby, a proto žádá soud o prominutí zmeškání lhůty k podání správní žaloby. Ze výše uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný své vyjádření ke kasační stížnosti nepodal.

III.

[5] Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout i bez návrhu.

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] V posuzované věci je nesporné, že rozhodnutí žalovaného bylo stěžovateli doručeno 26. 8. 2004, žaloba proti němu byla podána teprve 7. 6. 2005 (byť nesprávně k Okresnímu soudu v Mělníku – k tomu viz bod [2] shora), přestože lhůta k jejímu podání uplynula 26. 10. 2004 (úterý). Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Pokud dvouměsíční lhůta není dodržena, nemůže soud zkoumat, z jakých důvodů lhůta dodržena nebyla, a přihlížet k důvodům, které vedly k jejímu překročení, popřípadě zkoumat, zaviněním koho nebo v důsledku jakých skutečností

k překročení lhůty došlo (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2004, č. j. 1 Ads 4/2004 - 57; všechna cit. rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Soud nemůže svým rozhodnutím zmeškání lhůty prominout a žalobou napadené rozhodnutí věcně přezkoumat. Jestliže v předmětné věci lhůta k podání správní žaloby marně uplynula, rozhodl Městský soud v Praze v souladu se zákonem, pokud žalobu z důvodu její opožděnosti odmítl.

[8] Tvrdí-li stěžovatel, že nebyl o možnosti podat správní žalobu poučen a v dalším postupu se řídil nesprávným ústním poučením pracovníka žalovaného (což však nebylo stěžovatelem nikterak prokázáno), pak lze rovněž konstatovat, že i touto otázkou se zdejší soud zabýval a např. v rozsudku ze dne 27. 6. 2005, č. j. 5 As 10/2004 - 32, uvedl, že není povinností správního orgánu poučovat účastníky správního řízení o možnosti podat proti jeho rozhodnutí žalobu podle soudního řádu správního (obdobně srov. též rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2003, č. j. 7 Ads 42/2003 - 25, publ. pod č. 297/2004 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 5. 1. 2006, č. j. 2 As 45/2005 - 65). Žalovaný v poučení, jež je součástí jeho rozhodnutí, toliko uvedl, že se proti němu nelze odvolat, což je v souladu se zákonem. I na stěžovatele proto plně dopadá zásada *Ignorantia legis non excusat* (neznalost zákona neomlouvá).

IV.

[9] Ze všech shora uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá na jejich náhradu právo, žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a ani soud z obsahu spisu žádné náklady převyšující rámec jeho běžné administrativní činnosti neshledal. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

[11] Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 7. 10. 2008, č. j. 10 Ca 178/2007 - 73, ustanoven zástupcem advokát Mgr. Ing. Michal Bureš; náklady právního zastoupení v takovém případě hradí stát. Nejvyšší správní soud zástupci přiznal podle § 35 odst. 8 s. ř. s. odměnu ve výši 2 x 2100 Kč, za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a v sepsání doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dále náhradu hotových výdajů ve výši paušální částky 2 x 300 Kč za dva úkony podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem 4800 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tato částka o částku odpovídající dani, kterou je zástupce povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, t. j. o 912 Kč. Ustanovenému zástupci se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2008

JUDr. Josef
Baxa
předseda
senátu